

Naročnina: Za tuzemstvo z dostavo mesečno Din 5, četrtletno Din 15, polletno Din 30, celoletno Din 60; za inozemstvo Din 60 in poština posebej. — Oglasi po ceniku.

SOCIALIST

Izhaja vsak petek popoldne. Nefrankirana in nepodpisana pisma se ne sprejemajo. Sedež uredništva in uprave Ljubljana, Vidovdanska cesta št. 2, pritličje.

Glasilo Socialistične stranke Jugoslavije.

Štev. 35.

V Ljubljani, dne 14. avgusta 1925.

III. Leto.

Zgodovinski čin.

Kjer je sila največja — je pomoč najbližja!
(Narodni pregovor.)

Pretekli teden so se zaključila pogajanja za ujedinjenje med obema vrhovnima instancama strokovnega pokreta v državi. Rezultat je tak, da lahko rečemo: Duhovno je zedinjenje izvršeno, treba je le še, da ga potrdi skupni kongres, in da se pretope strokovne organizacije v eno organično celoto.

Nočemo razpravljati o tem, kdo ima za izvršeno zedinjenje več zaslug, eno pa lahko ugotovimo:

Slovenija je pokazala pot, k zedinjenju, ker ga na svojem teritoriju že tudi izvaja!

Marsikateri naš čitatelj bo z nami vred vzkliknil, bil je že skrajni čas, da se zedinimo!

Do samega fundamenta so razbite že vse dobrine, kar jih je delavski pokret v 30 letih izvojeval.

Monopolci se že 3 leta potegujejo za zboljšanje njihovih beraških plač, zgleda pa, da ima monopolska uprava vedno bolj zaraščena ušesa. Železničarjem so že davno odvzeli zapupnike, ukiniti 8 urnik in plače — beraška miloščina.

Darilo, ki ga pa pripravljajo sedaj rudarjem v obliki 30—40 odstotkov znižanja plač je pa stvar, ki bi se dala primerno označiti le — če bi ne obstojal novi tiskovni zakon, katerega po pravici imenujejo „pritislovni zakon“.

Da se je v taki atmosferi moralo prenehati s tistimi stokrat prokletim razbijanjem delavskih organizacij ni bilo potrebno zato uvideti ravno preveč modrosti. Upamo, da je ogromna večina delavskega pokreta tako zelo prepričana, da bo treba začeti korakati po novih potih, da bo znala vsakogar, ki bi še v bodoče zastrupljal vodnjake, temeljito poučiti, da je dovolj teh nesreč.

Batine, katere padajo po hrbtih tako „levičarjev“, kakor „desničarjev“, so končno zabrisale prepad, ki je ločil obe skupini. Ta prepad je zabrisan za enkrat šele na strokovnem polju, vendar je gotovo, da bo tudi na političnem polju napetost v marsičem popustila.

S tem so pa dani vsi predpogoji, da se prične s smotrenim delom za obrambo delavskih interesov.

Naša stranka se tega zedinjenja iskreno veseli. Dolgo časa smo mo-

rali trpeti razne očitke, da podrejam strokovne organizacije amsterdamskega pravca strankarskim interesom naše stranke in da zato ne želimo, da bi se strokovne organizacije zedinile, ker bi se na ta način osamosvojile.

Mi smo stokrat pojasnjevali, da to ni resnica, ali marsikdo iz leve nam ni veroval. Danes pa, ko je to zedinjenje izvršeno in to ne proti naši volji, temveč z našo pomočjo, pa lahko vidijo vsi, da so bile naše besede iskrene takrat, kakor so tudi danes.

Strokovne organizacije so si sedaj tudi javno, deklarativnim potom proglasile svojo neodvisnost od političnih strank.

Mi to deklaracijo pozdravljamo, kajti ona proglašja za edino pravilno to, kar je bilo pri nas že davno izvedeno.

Strokovne organizacije morajo biti v svojem delovanju popolnoma avtonomne, vzporedno pa morajo korakati s tistimi političnimi strankami, ki imajo slične zahteve v svojem programu.

Naša socialistična stranka deluje že štiri desetletja vzporedno s strokovnimi organizacijami, katere je vedno podpirala, brez da bi za to stavljala kake pogoje.

Razume se, da so strokovne organizacije to podporo hvaležno sprejemale in so tudi vračale s tem, da so podpirale tudi one akcije naše stranke.

Blagodejen rezultat tega skupnega dela se je pokazal zlasti pri uzakonjenju splošne in enake volilne pravice, pri uzakonjenju 8 urnega delavnika in pri uzakonjenju raznih socialno političnih dobrin.

Tudi v bodoče ne želi naša stranka drugega, kakor da jo strokovne organizacije podpirajo v akcijah za stvari, ki jih imajo tudi one v programu.

Nasprotno pa izjavlja naša stranka tudi sedaj ob priliki ujedinjenja strokovnih organizacij, da bo tudi v bodoče podpirala njihove akcije in stremljenja, brez da bi za to stavljala kake pogoje ali zahtevala kako plačilo.

Živelo zedinjenje strokovnih organizacij!

Da mora biti strokovni pokret kot razredni delavski pokret realen, konstruktiven in strankarsko neodvisen.

Da mora živeti kot strankarsko neodvisen in proletarsko demokratiški pokret in se ravnati po sklepih izključno merodajnih svojih forumov in brezobzirno pobijati in onemogočevati vplive nepozvanih in nevidnih faktorjev, pa naj prihajajo iz te ali one strani, ki bi želeli vpreči strokovni pokret v posle, ki niso njegovi.

Da naj bo sindikalni pokret mednarodno pridružen v smislu sklepa skupnega kongresa, kateri bi bil izraz stvarnega razpoloženja delavskega razreda v celi državi.

Razven tega soglasja z Vami, se plenum uprave GRSJ veseli, da more konstatirati na drugi strani uvidevanje, da je neodložljiva potreba, da bo strokovni pokret delavskega razreda organizatorično in duhovno ujedinjen in enoten in iskreno razpoloženje, da se to ujedinjenje čim prej izvede.

Z ozirom na zgoraj omenjeno stoji plenum GRSJ na stališču, da imajo preiti pokreti iz terena dosedanjega proučavanja takoj na praktično izvedbo strokovnega ujedinjenja, pripravljajoč material o organizacijski formi bodoče naše skupne organizacije, akcijski načrt in taktiko bodočega pokreta in sporazum glede osiguranja politike, za katero smo se zedinili in katero bo skupni kongres potrdil, odnosno odredil. V to svrhu pooblašča plenum uprave GRSJ podpisano svojo delegacijo, da izvrši posle kot odbor za izvedbo strokovnega ujedinjenja skupno in kot celina z delegacijo, katero ste Vi od svoje strani že odredili in enem predstavnikom Centr. uprave Saveza Grafičarjev Radnika-ca, in da skliče po dovršenih pripravah, odnosno pripravljalnih delih skupni strokovni kongres ujedinjenja delavskega razreda.

Kot dokaz, da z nobene strani ne bo majoriziranja, ne kapitulacije, je potrebno, da bo skupni kongres sestavljen iz paritetnega števila delegatov obeh pokretov.

Potemtakem bi se obe naši delegaciji, ki so se pogajale glede ujedinjenja pretvorile v odbor za izpeljavo strokovnega ujedinjenja in njegove izvršitve.

Želja plenuma uprave GRSJ je, da bi ta komisija pripravljala dela pospešila, da bi do kongresa ujedinjenja čim prej prišlo, ker imamo pred očmi strahovit položaj delavskega razreda, kateri je radi pocepčnosti in neorganiziranosti predmet vedno večjega izropanja po buržuaziji in socialno politični reakciji.

Za zgornji sklep so glasovali člani plenuma in to: Blagoje Bračinac, Luka Pavičević, Dušan Stoilković, Svetozar Midič, Vjekoslav Bratković in Radoslav Janacković iz Beograda; Vilim Haramina, Vladimir Pfeifer, Bogdan Krekič iz Zagreba; Franc Svetek iz Ljubljane; Ivan Krušič iz Trbovelj; Josip Petejan iz Maribora; Vojin Brkič iz Novega Sada; Cvetko Živanov iz Vršca; Franjo Raušer iz Sarajeva; Mato Marič iz Zenice, vsi kot člani Centralne uprave GRSJ in člani finansijske kontrole: Kilijan Janković in Miloš Timotič.

Proti temu sklepu je glasoval, iz razloga, da je način, s katerim se misli izvršiti ujedinjenje protistatu-

taren, član Centralne uprave iz Beograda s. Sima Kotur.

V delegacijo Glavnega Radniškega Saveza je plenum odredil sodruge: Blagoje Bračinača, Vilim Haramina in Luko Pavičevića; za njih namestnika pa s. Bogdana Krekiča.

Iz tega odgovora je razvidno, da se naše strokovne organizacije zavedajo vse težine položaja in so pripravljene storiti vse, da se borbena moč proletariata poveča.

Kakor je bilo pričakovati je tudi CRSOJ to platformo sprejel in tako je bila sklicana že naslednji dan dne 7. avgusta skupna seja obeh delegacij, ki se je pretvorila v vrhovni strokovni odbor, ki ima nalogo sklicati skupni vsedrjavni strokovni kongres, ki naj končno javno zedini ves strokovni pokret v skupne, močne razredno borbene strokovne organizacije.

Na tej skupni seji je bil sporazumno izdelan javni komunike, iz katerega je razvidno nadaljno stremljenje za čimprejšnjim ujedinjenjem strokovnih organizacij.

Komunike se glasi:

Komunike I. seje Akcijskega odbora za izvedbo strokovnega ujedinjenja, ki se je vršila 7. avgusta 1925, v Beogradu.

Delegaciji obeh delov centralnih inštancc strokovnega pokreta objavljajo po svojem konstituiranju v Akcijski odbor za izvedbo strokovnega ujedinjenja sledeči komunike:

1. Z zadovoljstvom konstatirajo, da so dosedanje obojestranski veliki napori in žrtve v pravcu ujedinjenja naših razcepljenih razrednih strokovnih organizacij slednjič rodile svoj sad. Veliko delo ujedinjenja naših strokovnih organizacij se z vso naglico približuje svojemu uresničenju. Med predstavniki ene kakor druge strokovne skupine, ki vodita razgovore, je dosežena popolna soglasnost v glavnih temeljih, na katerih naj sloni naš ujedinjeni strokovni pokret.

2. S tem so dane popolne možnosti in garancije, da se z obojestransko dobro voljo odstrani dosedanje bratomorne boje med našim delavskim razredom in da se njegove združene sile usmeri za skupne naloge in cilje.

3. Naglašajoč važnost in veličino tega trenutka, ki naj bo mejnik dosedanje razredne slabosti in nemoči našega delavskega razreda, pričakujemo, da bodo vse strokovne organizacije, članstvo in funkcionarji obeh delov strokovnega pokreta odobrili z največjim navdušenjem to delo in zastavili vse svoje sile, da se čim prej uresniči.

4. Radi tega se nadejamo in pričakujemo, da bo od tega trenutka med delavskim razredom končala medsebojna bratomorna borba in da se bo pričelo negovanje proletarskega bratstva in proletarske ljubezni ter da se bomo čim hitreje približali končnemu edinstvu našega strokovnega pokreta.

5. Naše delavstvo naj niti nájmanj ne pomišlja ali straši, ako bi se v njegovi sredi pojavili morda ljudje, ki bi poskušali to veliko zgodovinsko delo omalovaževati z namenom, da dosedanje nezno stanje traja dalje in bi s tem povzročali bratomorni boj med razrednimi strokovnimi organizacijami.

Takih ljudi bo v prvem času gotovo nekaj, ker so oni žalostni ostanek dosedanjega medsebojnega sta-

Zedinjenje strokovnih organizacij v celi državi.

Pred zedinjenjem obeh vrhovnih strokovnih inštancc. — Skupni vsedrjavni kongres vseh strokovnih organizacij.

Pred par tedni smo zabeležili v „Socialistu“ veselo vest, da delo za zedinjenje strokovnih organizacij ne napreduje le v Sloveniji, temveč se vrše tozadevni razgovori tudi med obema vrhovnima centralama delavskega strokovnega pokreta med zastopniki Glavnega radniškega saveza (GRSJ) na eni in med zastopniki Centralnega radniškega sindikalnega odbora (CRSOJ) na drugi strani.

Na teh pogajanjih je bilo izmenjanih več predlogov, dokler nista končno dognali obe centrali, da se je pokret obeh smeri že toliko zblížal, da je zedinjenje na strokovnem polju lahko izvedljivo.

Čim je stvar toliko dozorela, je sklicala uprava GRSJ dne 6. avgusta plenarno sejo, na katero so prispele polnoštevilno zastopniki iz vseh pokrajin.

Na tej seji se je vršila o tem velevažnem vprašanju izčrpna debata, na kar je bil storjen sklep, katerega se je v obliki pisma sporočilo zastopnikom CRSOJ.

Ta sklep se glasi:

Delegaciji CRSOJ, Beograd.

Dragi sodrugi!

Plenarna seja uprave GRSJ dne 6. avgusta se je bavila z vprašanjem ujedinjenja našega strokovnega pokreta in pretresla odgovor, katerega ste izročili naši delegaciji dne 26. julija t. l.

Plenum uprave konstatira z zadovoljstvom, da je dosedanja naša izmenjava dopisov in izmenjava misli v splošnem pokazala, da obstoja med nami soglasnost v osnovnih vprašanjih:

nja v delavskem pokretu, ali se bodo izločili, čim bo ujedineni strokovni pokret popolnoma likvidiral to vojno stanje.

6. Izhajajoči s stališč, naj ima en proletarijat en sam razredni strokovni pokret, ki naj v čvrsti organizacijski in duhovni skupnosti nastopi enotno in uspešnejše proti enotnemu razrednemu sovražniku, pozivljamo vse razredno zavedne sodruge, da zastavijo vse svoje sile in svoje proletarsko srce za čim hitrejšo in popolnejšo uresničenje velikega dela strokovnega ujedinenja.

7. Svoje delo za izvedbo strokovnega ujedinenja bo akcijski odbor nadaljeval na seji, ki se bo vršila 12. t. m.; do tega dne odbor pričakuje, da bo tudi Savez Grafičnih Delavcev poslal svojega predstavnika, preko katerega bo kot člana tega odbora aktivno sodeloval na izvedbi strokovnega ujedinenja.

Predsednik: **Luka Pavičičič.**

Tajnik: **Dragotin V. Bukvič.**

Člani odbora:

Blagoje Bračinac, Janko Petakovič, Stojan Stankovič, Vilim Haramina.

Novo razburjenje v mariborskem občinskem svetu.

Župan Leskovar grozi obč. svetnikom s policijo.

Dne 4. avgusta je imel mariborski obč. svet svojo zadnjo sejo pred počitnicami, ki je bila še burnejša kot predzadnja. V tej seji si je, končno klerikalni despot, nekdanji vladni komisar žalostnega spomina in po milosti demokratov, sedanjí župan: dr. Leskovar, iztrgal krinko iz obraza ter pokazal svojo reakcionarnost v popolni nagoti.

Temu somovoljnežu je silno zoperno, ako občinski svetniki »brskajo« — kakor je svoječasno »Straža« pisala radi smrdljive zadeve v mestni klavnici — okoli županovega delovanja. Ze v predzadnji seji so ga socialisti spravili v žakelj, tako da sploh ni vedel odgovora in dasi je advokat, sta ga dva priprosta delavca spravila s svojimi vprašanji v mrežo, iz katere se ni mogel izmotati. V zadnji seji pa so zopet prišle v obliki interpelacije nove »čednosti« gospoda blokaškega zastavonoša na dan, ki jasno kažejo, da nima volje niti zmožnosti zastopati javnih interesov ampak kvečjemu še svoje lastne. Socialisti so vložili interpelacijo na gosp. župana, v kateri ga vprašujejo, zakaj je v mesecu februarju t. l. dovolil mestnemu pogrebniemu zavodu 99.000 Din za nabavo kovinskih rakev, ne da bi bil preje zahteval odobrenja obč. sveta.

Nadalje, zakaj ni bila nabavka razpisana namesto **oddana pod roko** in končno, zakaj se je naročilo tako množino blaga, ki ga bo predvideno zadostovalo za 2 leti, pri čem ima mestna občina vsled obresti in valutne razlike, občutno škodo?

Ko je župan to interpelacijo prečital, mu je vidno zelo vroče postalo. Pomagal si je iz trenutne zadrege s tem, da si je po poslovniku dovolil, »Galgengfrist«, to je: da bo odgovoril na prihodnji seji, — ki pa bode po njegovi izjavi še-le konec septembra.

V začetku je odgovarjal na komedijsko interpelacijo cicibambulov, ki so jo stavili na predzadnji

seji glede znižanja cen. Preskrbel si je cene živil iz Zagreba, Ptuja, Celja in Ljubljane ter iste primerjal s cenami našega trga ter izjavil, da so pravzaprav cene življenskih potrebščin drugod še višje in da ni povoda za to, da bi se nastopalo proti našim mesarjem. Sicer pa občina kot taka nima možnosti, da bi maksimirala cene! Nato se je vršila debata in smo z veliko radovednostjo pričakovali velikega govora narodnih socialistov. Toda na naše največje presenečenje se je dvignil — nada vseh cicibambulov novo pečeni obč. svetnik **Tumpej**, ki jo je še vedno pogruntal. On je povedal reci in beri — deset besed in potem se je vsedel! Na mesto, da bi bil kaj pametnega povedal, se je obregnil ob socialiste, ki zahtevajo aprovizacijo, češ: oni naj dajo mesarja iz svojih vrst.

Občinski svetnik Kinematograf pa, dasi je silno jezičen in pravi vseznal, se ni oglasil k besedi, ker je bila interpelacija mala demonstracija proti očetu županu in ker bi to pomenilo, da je nevhvaležnost plačilo sveta.

Sodrug Ošlak in Bahun sta pobijala demagogijo narodnih socialistov, ki vlagajo interpelacije, katerih pa neznajo ali ne morejo utemeljiti, pa se potem jeze nad socialisti. Sodrug Ošlak je zahteval aprovizacijo in potom iste kontrolo cen. S. Bahun je najprej obrnjen proti narodnim socialistom rekel: »Mislili smo, da bodo narodni socialisti danes kaj več povedali, kako se naj uspešno nastopi proti draginji, toda na naše največje presenečenje, niso povedali prav nič, da niti enega celega stavka niso znali povedati in radi tega se znašajo nad nami. **Kaj moremo mi socialisti zato, če narodni socialisti ne znajo govoriti?**«

G. novi najemnik mestnega kina Roglič dela medklice. Sodr. Ošlak ga zavrača ter vpraša, kaj še vedno dela v občinskem svetu, zakaj ne odloži mandata, ker itak ne more

ali ne sme govoriti. Toda g. Rogliča mi radi tega sram, ker si misli: če g. župan lahko krši mestni statut, zakaj ga ne bi še kdo drug.

Na to je poročal g. obč. svet. Stabej (SLS) o letnem obračunu obč. kuhinje za mestne uboge. Povedal je velike številke, koliko ti-soč »kosil« je ljudska kuhinja razdelila, koliko da je hrana dobra in celo zadostna in uprava izkazuje še pri vsem tem celo prebitok. Poročilo je slično tisti svetopisemski štoriji o dveh ribah in pet hlebih kruha, s katerimi se je nasitilo 5000 ljudi in še sedem košev je ostalo.

K temu poročilu se oglasi obč. svet. sodr. Bahun, ki izjavlja, da to poročilo ni resnično. Hrana v mestni obč. kuhinji je tako kvantitativno kakor kvalitativno nezadostna, ter navaja posameznosti. Nikakor ne moremo to, kar poročevalec imenuje: **kosila**, smatrati za kosila, ako ubožci dobe samo eno jed n. pr. samo juho ali samo polento ali samo fižol. To tedaj ni kosilo. Občinski svet je na naš predlog sklenil, da morajo vsi oni ubožci, ki dobe hrano, dobiti vsak dan košček kruha v vrednosti 50 par, da ne bodo čiste juhe srebal, ker ne dobe nobene prikuhe. Pa tudi če slučajno dobe polento, naj dobe tisti košček kruha. Ampak naš sklep se ne izvršuje. Sodr. Bahun poroča, da je bil dne 14. julija opoldne v kuhinji in je opazil, da reveži dobe skoraj čisto riževo juho brez kruha. Kuharica se je nekaj izgovarjala, da je imela omenjenega dne polento kuhati, zato pa ni kruha naročila. S. Bahun ji je v lepem tonu razložil, da morajo reveži vsak dan dobiti kruh ne glede kaj se kuha. Dne 31. julija pa je bil sodr. Bahun opozorjen, da je vse pri starem in da gospod upravnik Kropsch še vedno postopa glede kruha po svoji volji in živziga na sklepe občinskega sveta. Na to se je istega dne ponovno podal v občinsko kuhinjo in vprašal, da li je res, da še vedno ne dobivajo reveži kruha vsak dan, kar mu je kuharica potrdila, da je vse pri starem ter pripomnila, da tako hočejo gosp. upravnik Kropsch. Ker je s. Bahun izvedel od neke strani, da se kuharica baha: češ, dokler bodo upravnik g. Kropsch, toliko časa bodo oni delali, kakor bodo hoteli, je s. Bahun pripomnil, da je občinski svet gospodar in ne gosp. Kropsch. To je dalo gosp. upravniku povod, da se je pri gosp. županu pritožil proti vtikanju obč. svetnikov v njegove posle. To je bilo maslo za gosp. župana, ki je na podlagi Kropschovih izpovedb dal napisati dolgo klobaso proti vmešavanju s. obč. svet. Bahuna v razna obč. podejtja in nazadnje je

— ne da bi preje dal obč. svetniku priliko, da on sam pojasni zadevo ali se upraviči — izjavil: »**Jaz bom dal nalog vsem voditeljem občinskih podjetij, da se za slučaj, ako bi prišli občinski svetniki v posamezna podjetja razsajat, poslužijo policije ter jih vržejo s pomočjo iste ven!** Razume se, da je taka izjava izzvala vso reakcijo. Ta izjava, da bo dal g. Leskovar obč. svetnike s policijo ven metati, kadar bodo vršili svojo dolžnost, je delovala kot bomba in na g. župana se je vsula toča primernih argumentov od strani vseh treh navzočih soc. občinskih svetovalcev kakor: nasilnik, despot, pokazali ste svojo pravo barvo, mislite, da ste še vedno vladni komisar kakor ste bili l. 1920. »ko ste železničarje preganjali? Sramota za obč. svet. Kaj pa pravite vi gg. demokrati k temu? In ta stranka se hoče imenovati ljudska? Demokrati so molčali ko grob, samo eden obč. svetnik se je našel, ki je župana upravičeval in to ni bil nikdo drugi kot Kinoroglič, ki pripada oni stranki, ki je glasovala za zakon o zaščiti države, kar se je Rogliču vrglo tudi v obraz. Na galeriji je bil slučajno junak Brandner. Samemu Jerovšku je bilo tesno pri sreči in ni zinil niti besede v obrambo Policajleskovarja. Verjamemo, da diši g. županu policija in če jo on tu ali tam hote ali nehote polomi v škodo mestne občine, tedaj bi ga naj policija čuvala ter preprečila, da ne bi »nepoklicani« brskali po raznih podjetjih!

Sodrug iz cele Slovenije imajo zopet nov dokaz, kaj in kakšen je klerikalizem. Ko je dr. Koroščeva stranka delala z radikali in radikarji Markov protokol, si je izgovorila, da se ji naj v Sloveniji prepusti **žandarmarijo in policijo**, da bo ona z isto razpolagala po mili volji iz česar sledi, da bi bili klerosi najbolj nasilna stranka, če bi prišli do moči, kar nas Bog obvaruj. Morda bi prišle zopet grmade v modo in par Leskovarjev bi zadostovalo, da bi Slovenijo izpremenili v srednjeveško Španijo. Tega čuvaj nas o Gospod!

Ne zapravljajte energije!

Ko prebiram izbruhe gnusnih, osebnih napadov v „Napreju“, imam občutek, kot da poslušam razgrajanje živčno bolnih ljudi v bolnici. Zmerjanje in javkanje teh bolnikov me ne žali, pač pa me navdaja z žalostjo. Še bolj kot ti nesrečniki pa se mi smilijo oni, ki morajo bivati v njihovi bližini. Počasi pozabm na to neprijetno srečanje in si preženem žalost za dejstvom da tu ni pomoči.

Prav tej moji pozabljenosti in občutku je pripisati, da „Brnotov

Ig. Miheve:

Socialistična olimpijada v Frankfurtu ob Meni.

(Od 24. do 28. julija 1925.)

Roemerberg je Frankfurtsko staro mesto. Če ogleduješ hiše druga za drugo, vsaka ti pripoveduje svojo zgodovino. V eni so vladali nekdanji patriciji, v drugi se je rodil ta ali oni pesnik. V hiši Lichtenstein, ki je že dalj časa last rodbine Mernskopf, so se nekaj shajali knezi kakor čebele v panju; v tej hiši se je ob neki priliki seznanila kraljica Luizija s svojim bodočim možem Friderikom Viljemom III. Ako kreneš na levo, prideš v ulico „Jelenov park“ in do hiše, v kateri se je rodil največji nemški pesnik in pisatelj Goethe. To je ulica pripovedk iz minulih dni starodavnega mesta, da kar ne moreš dalje. Komaj se otreseš romantične zgodovine, pa kreneš v ozko ulico in ugledaš pred seboj zeleno pobarvano hišo, hišo srestara pripovedka. Rotschildova žena sinovi, ki še danes vladajo nad kapitalističnim svetom srednje Evrope. Da je temu tako, potrjuje že precej stara pripovedka. Rotschildova žena je namreč nekoč izjavila v neki

družbi: „Vojna bo takrat, kadar bo to moj mož hotel, ne kadar bo hotel cesar Franc Jožef ali pa nemški Viljem“. Žena je povedala prav, zakaj vojno napoveduje vedno kapitalizem, in ljudje, zaviti v bizantinski plašč, so le vrhovni varuhi kapitalizma.

Frankfurt je osrčje Evrope za blagovno, zlasti pa za denarno trgovino. Tu je glavni barometer kapitalizma. Prav po naključju sem zvedel, da se nahajata na kapitalistični pretikalni deski v Frankfurtu med drugim tudi dva gumbca, katerih eden, če frankfurtski kapitalistični prst pritisne nanj, zazvoni tudi pri nas v jeseniških plavžih, eden pa pri trboveljski družbi, tako daleč sezajo toraj žice kapitalizma; seveda tudi še dalje.

Kakor rečeno, vsaka hiša v osrčju mesta Frankfurta ima svojo zgodovino, in slemena teh zgodovinskih hiš pojo melodično pesem slavne plemenske minulosti. Vrhutega napravljaja čistost mesta najboljši vtis na opazovalca.

Ni mogoče opisati v teh kratkih obrisih vseh zanimivosti, dasi bi zanimala naše sodruge, posebno če bi pisal o spominih in predhodnikih strokovnih organizacij, zakaj še danes vise po starodavnih hišah ce-

hovske table, ki naznanjajo, da so imeli nekoč svoje cehe tu kovači, tam kolarji, peki, mizarji, klobučarji in zopet zlatarji itd. Moderni kapitalizem je te cehe razpršil, zgradil je tovarne in veselo družabno življenje naših prednikov ogrenil s tem, da je te ljudi zaslužnil in jih spremenil v proletarce.

Ako si vzel v dnevih Olimpijade v roke meščanski časopis te ali one stranke, se ti je iz vsakega zrcalila priliznjena hinavska bojazen. Tako je n. pr. večerna „Frankfurter Zeitung“ napisala v svojem uvodniku: „Ljubi socijalni demokrati, šport je lepa stvar in tudi za delavca potreben, in sicer bolj kot politika.“ Stari frankfurtski liberalizem, ki ga zastopa „Frankfurter Zeitung“, je enak našemu liberalizmu, ki je že tudi večkrat povedal: „Delavci, roke proč od politike; politika je samo za kapitalista!“

Presenečen in z napeto pozornostjo je nemški kapitalizem zrl na neštete množice udeležencev Olimpijade, ki so se zbrale v tem zgodovinskem mestu. Nemški Junker se je zavedal, da te ogromne množice demonstirajo proti njemu. V dneh delavske Olimpijade se je nahajalo 300.000 tujcev v Frankfurtu; po 50 posebnih vlakov je prišlo vsak dan

v Frankfurt. In nemški Junker je bil najbolj razočaran zato, ker je bila vsa ta velika množica solidarna družba raznih narodov. Manjkali so na Olimpijadi le Madžari iz Hortyjeve svete dežele, ki bijejo doma boj z ošabnimi magnati in teroristi, in manjkali so italijanski sodrugi, nad katerimi vihiti Mussolini svoj bič.

Z lepimi besedami je predsednik francoske delavske športne zveze sodrug Albert Gullevic povedal, po kaj so prišli francoski športniki v Frankfurt. Sodrug Gullevic je rekel: „Nismo prišli v Frankfurt, da bi želi tu lavorike, ne, prišli smo, da dosežemo tu v Frankfurtu višje cilje, to je, da se z vami in drugimi narodi vobratimo, in da dosežemo prepotrebni mir med narodi, da pokažemo svetovni buržuaziji, da se hočemo vedno tesneje združiti z nemškim proletarijatom. Prišli smo sem ob oni uri, ob kateri se zbirajo na horizontu težki temni vojni oblaki, naš prihod v Frankfurt je pa kakor solnčni žarek, ki razprši s svojo jakostjo vse te nevarne oblake. V teh dneh in v tem lepem štadijonu združeni proletarijat hoče vsemu svetu pokazati, da je njegova volja, da se ustvari pravično in mirno svetovno gospodarstvo in človeško bratstvo.“ (Dalje prih.)

Naprej" za svoje napade: sikanje, besnenje in pljuvanje na moj kruh z moje strani ni in ne bo dobil odgovora. Na moj kruh ne morete pljuvati, g. Brnot, ker ga že tako visoko držim, da ga Vi z Vašo nesnago ne dosežete. Povem Vam prav odkrito, da je dober ta moj kos kruha, pa ne morda zato, ker je potresen z rozini. Ne! Saj je to čisto navaden kruh, ki je pridobljen s trdim in resnim delom. Da je takšen kruh, ki je prigran najboljši, mi bo vsakdo potrdil, ki si svoj kruh z delom zasluži.

Iz usmiljenja, da se ne boste po nepotrebem mučili Vas opozarjam g. Brnot, da prenehate pljuvati navzgor, ker je ves Vaš trud zaman, le prazno tratenje časa, to Vam dokazuje tudi navadno pravilo v fiziki, da težki predmeti padajo nazaj na tla, v tem slučaju toraj Vam na obraz. Upamo, da ste še toliko na zemlji, da tega zakona še niste pozabili! Koristneje kot Vaše blatenje bi bilo, da bi se tudi Vi lotili poštenega dela in svoj vsakdanji kruh zaslužili in da bi učili Vaše pristaše, kako naj se bore za svoj kruh. Če mislite, da boste še dolgo farbali ljudi in od tega umazanega dela živeli, se zelo motite. Ze veliko tistih zaslepljenih trpinov, ki so verjeli

Vašim lažnjivim besedam; je izpregledalo in prav gotovo pride čas, ko ne bo nikogar, ki bi ne spoznal Vašega početja. Če se ne boste poboljšali, potem bo gorje za Vas. Tista nevhvaležna buržuazija, kateri delate z Vašim izdajalskim delom toliko uslug Vas ne bo marala, ker tako zmešanih eksistenc ne rabi in Vas je zato tudi iz svoje družbe, kamor pravzaprav spadate, izbacila. Tudi tega, da bi poskusili živeti od zraka ne boste, ker veste, da je to po vseh naravnih zakonih nemogoče. Ta način preživljanja ste sicer že nekemu priporočali in konečno celo vsilili — saj veste komu? Opisati te kunštne storije po pravilih „Vašega načela javnosti“ ne smem, ker bi Vi takoj pričeli kričati in se zvijati, češ: Glejte, kaj koga brigajo moje osebne zadeve.“ Načelo javnosti ni za Vas g. Brnot in tudi za tiste nesrečnike ne, ki še trobijo v Vaš rog, to Vaše načelo je samo za tiste, od katerih je treba nekaj izsiliti... Seveda to načelo vporabljate v takšni formi, ki jo more le Vaša glava pogruntati.

Če tega mojega nasveta ne vpoštevate, potem seveda moram zopet zmigniti z rameni in reči: „Tu ni pomoči.“

Nažajfana žrtev.

Tedenske vesti.

Rudarske stavke.

Po veliki borbi rudarskih organizacij na Angleškem, ki tako živo zanimajo ves gospodarski in politični svet Anglije in ostalih držav, so se oglasili tudi ameriški rudarji, ki žugajo stopiti v splošno stavko, ako se ne ugotovi njihovim zahtevam. Dosedanja pogajanja med lastniki rudokopov in zastopniki rudarskih sindikatov niso rodila nobenih uspehov. Vse kaže, da bodo ameriški rudarji stopili že v bližnjih dneh v stavko. Washingtonska vlada skuša prepričati izbruh stavke in predsednik ameriške republike Coolidge izjavlja, da bo v slučaju stavke predlagal, da se spor reši pred razsodiščem. Rudarji pa odklanjajo že v naprej razsodišče in hočejo voditi borbo do skrajnosti.

Naglašali smo že opetovano, da pridobiva delavski pokret po vsem svetu zopet na svoji prvotni borbenosti. Ta ogromna delavska gibanja v industrijskih najbolj razvitih državah so zgovorni znaki tega vsesplošnega probujanja v delavskih vrstah. Po skoro triletni krizi, se delavske mase zopet vračajo v svojo organizacijo, da z ojačeno silo in večjim izkustvom vodijo svojo razredno borbo. Veliki štrajki so bili vedno predhodni znaki intenzivne delavnosti in borbenosti. Proletariat je našel zopet samega sebe, povrnilo se mu je zaupanje, vzbudila se je v njem stara odločnost. Kakor na Angleškem in v Ameriki, tako se tudi v drugih državah pripravljajo nove borbe. Naš čas se zopet vrača. Kdor je mislil, da nas je po tej dolgi hudi krizi konec, ta se je hudo varal. O tem bo imel priliko se prepričati kaj kmalu. Angleškim in ameriškim rudarjem želimo popoln uspeh in jim pošiljamo naš solidaren pozdrav.

Begunski problem.

Mednarodni urad dela je začel proučevati, koliko je po raznih evropskih državah političnih beguncev.

Po dosedanjih ugotovitvah se more ceniti število ruskih beguncev v raznih državah Evrope na 116.000, v Kini pa na 60.000. Drugo veliko preseljevanje se vrši v Mali Aziji in na Balkanu. Samo iz male Armenije je zbežalo 115.000 beguncev! Ti se nahajajo po večini na Grškem in v Siriji in se vzdržujejo iz javnih sredstev.

Rumunija ni poslala statističnih podatkov. Po približnih cenitvah pa je v Rumuniji okrog 50.000 ruskih beguncev.

Mednarodni urad dela je poslal eno komisijo v Južno Ameriko in eno pod vodstvom slovitega Norvežana dr. Nansena v Rusijo. Ti dve komi-

siji naj preiščeta, ali bi bilo mogoče naseliti ruske in armenske begunce v Južni Rusiji, oziroma v Južni Ameriki.

Begunci, ki so večji rokodelstva, morejo najti zaslužka tudi v porušeni krajih severne Francije. Francoska vlada pospešuje priseljevanje takih beguncev.

Begunsko vprašanje je posebno v balkanskih državah zelo pereče. Ono je, dokler ostane nerešeno, netivo, ki vodi do novih sporov in vojnih požarov.

V naših obmejnih državah, predvsem v Grčiji, v manjši meri pa tudi na Bolgarskem je begunsko vprašanje ena najvažnejših ovir za notranjo konsolidacijo.

Po nesrečni vojni s Turčijo je pribezalo na Grško na stotisoče Grkov iz Tracije in Male Azije. Na drugi strani je zbežalo po vojni veliko Makedoncev v Bolgarijo. To preseljevanje narodov prinaša na naše južne meje večer nemir.

Zato spada med najvažnejša vprašanja, katerim se morajo posvetiti vsi prijatelji miru in konsolidacije, to begunsko vprašanje.

Delavska socialistična internacionala, ki je delovala vedno kot faktor konsolidacije in mednarodnega miru, posveča tem vprašanjem polno pažnjo.

Mednarodno selitveno gibanje.

Mednarodni urad dela je izdal ravnokar važno študijo o selitvenem gibanju v letih 1920—1923. Iz 60 držav, kojih selitveno gibanje študija preiskuje, se je izselilo 7.440.600 oseb, priselilo pa 8.932.550 oseb.

Iz sestave, ki gre do leta 1880. nazaj se razvidi, da se je izseljevanje v prekoceanske kraje po vojni za polovico zmanjšalo, med tem ko se je izseljevanje v druge kontinentalne kraje zelo povečalo.

O zanimivi študiji, s katero je mednarodni urad osvetlil važne socialno politične pojave, bomo še spregovorili. Knjigo se more naročiti v nemški izdaji pri redakciji Pressenmitteilungen des Internationalen Arbeitsamtes Berlin IV. W. 40, Scharnhorststrasse 35.

Pogruntali so jo!

Francoski zunanji minister Briand se je sestel v Londonu z angleškim državnim tajnikom Chamberlainom. Že prvi dan njunega razgovora so se raznesle vesti, da je med obema državnikoma dosežen sporazum. Znamenje, da so se med Londonom in Parizom že prej domenili. Predlogi Francije so bili najbrže že prej sporočeni v London, Chamberlain jih je osvojil, sedaj bo za nekaj časa mir vsaj med Francijo in Anglijo. Ti francoski predlogi pa zahtevajo:

1. Nemčija mora pristopiti k Zvezi narodov kot enakopravna članica.

2. Francija pa zahteva zase pravico, da sme po svojem prostem prevdarku tolmačiti eventuelne kršitve arbitražnih pogodb med Nemčijo in Poljsko ter Češkoslovaško.

Upamo, da si cenjeni čitatelj, že razumel to veliko diplomatično modrost: Nemčija pristopi k Zvezi narodov kot „enakopravna članica“, vendar ima druga glavna članica te Zveze, Francija, pravico, da preko te Zveze po svojem dela karkoli hoče.

To mojstrsko rešitev evropskega spora so javili v Londonu, ki je frapiran nad tem ženjalnim predlogom, sprejel navdušeno francoskega ministra in njegove modre sodelavce.

Vprašanje evropskega miru je torej rešeno. Manjka samo še pristane nek Nemčije, ki naj bi kot „enakoveljna in soodločujoča članica“ pristopila k Zvezi, preko katere se sme Francija sicer ravnati po svoji mili volji, da je to v interesu miru ali ne...

Francozi so bili od nekdanj mojstri v potegavščini. Smejali bi se, če bi ne bile po sredi krvavo resne stvari.

Najnovejši sporazum med Anglijo in Francijo ima vsaj to dobro lastnost, da bi napravil konec večnim pregovorom med Parizom in Londonom. Tudi to je nekaj.

DOPISI.

CELJE, OKOLICA.

Zgradba ljudske šole in klerikalci. O zgradbi ljudske šole za okolico Celje ne pišemo danes v naših listih prvokrat. Našim čitateljem so članki še v spominu. Zopet se moramo oglasiti, ker hočemo odločno zavrnati klerikalne demagoške trditve. Klerikalni občinski odbornik, bivši avstrijski deželni poslanec g. Mihelčič ima to predrznost na nekem shodu trditi, da so bili naši sodrugi v prvi legislaturni periodi proti zidavanju ljudske šole in da so šole sedaj z zgradbo šole, ko jih je manj v občinskem odboru zastopanih ter ko imajo klerikalci župana. To je velikanska laž. Znano je, da klerikalci najrajši delajo in govorijo to, kar jim prepoveduje božja zapoved „ne laži!“ je vsakemu dovolj znano. Da okoliška občina nima nobenih primernih in zadostnih šolskih prostorov, ni najnovejšega datuma, ker obstoja ta problem že nad dvajset let. Do preobrata so bili klerikalci absolutni gospodarji na občini. Slab občinski volilni red jim je omogočil, da delavstvo pri volitvah sploh ni prišlo v poštev. Toraj do prvih volitev po preobratu ni bilo zastopane niti enega socialista v občini. Kje ste pa bili takrat gospod deželni poslanec, da se niste brigali za vašo občino, da bi zgradili šolo, takrat bi se dalo zgraditi z majhnimi stroški. O, mi

vas poznamo, kakšni hinavci ste. Za vas zgradba šole nikdar ni bila resna stvar. Najljubše bi vam bilo, če bi kapucinariji zgradili privatno šolo za dečke, kakor obstoja dekliška šola pri šolskih sestrah. Vam je javna ljudska šola trn v peti, zaradi tega ste znali na prav umetni način vsako zgradbo zavlačevati, tako da je preteklo leta in leta, sedaj pa bi radi napravili socialiste odgovorne, da niso v prvih treh letih, ko so bili najmočnejša stranka v občini, akoravno nismo imeli večine, ker nas je bilo samo 14, vseh naših nasprotnikov pa 18 v občinskem odboru. Mi smo pripravljali gospod Mihelčič, to zadevo razpravljati na javnem ljudskem shodu, samo če boste imeli toliko korajže, priti na shod tudi Vi.

Za delavski dom v Celju je nabral s. Ivan Novak na blok št. 1 in 2 po 100 Din ter preplačila 32.50 Din. Požrtvovalnemu sodrugu najsrčnejša hvala. Vsem ostalim sodrugom pa kličemo posnemajte ga. Odbor.

Iz Subotice smo prejeli dopis, v katerem nas prosijo livarji, da opozorimo vse livarje, naj ne potujejo v Subotico za delom, ker se nahajajo ondodni livarji v težki borbi s podjetniki. Ti jim hočejo vsiliti akordno delo, ki ga ni mogoče sprejeti. Livarji pozor! Podpirajte svoje tovariše v borbi za obstanek.

Šoštanj. Da zamore pričeti tukajšnja kraj. politična organizacija z rednim in intenzivnim delom, naprošamo vse člane, da vrše v redu svoje članske dolžnosti. Člani naj obračunavajo prispevke blagajniku, da mu s tem poenostavijo delo. Posebno zamudnike prosimo, da store takoj svojo dolžnost, ker ne more kraj. organizacija zanje plačevati prispevkov centrali. Blagajnik.

UDR.

UDR. „Edinca Marks“ v Ljubljani priredi izlet na Veliko planino dne 15. in 16. avgusta, odhod v soboto zjutraj s prvim vlakom ob 5. uri 15 minut. Za člane zbirališče pred glavnim kolodvorom točno ob 4.45. Povabljeni so vsi izvršujoči in neizvršujoči člani ter članice. Vsak si naj priskrbi odejo. Prihod v Ljubljano 16. avgusta ob 22. uri. Živel! — Kapetan.

Hrastniški pralni prašek zastopa dvoje načel: dobro in poceni.

TISKOVNI IN VOLIVNI SKLAD.

Dosedaj nabranih Din 15.566.90. — Na nabiralno polo štev. 13 nabral sodr. Schrott Frane, Leše od sledečih sodrugov: Stanouschek Heinrich Din 5, Kunz Heinrich 5, Topolavec Anton 20, Riffel Luka 5, Jopp August 5, Erzen I. 10, Schrott Stefan 5, Kladnik Jernej 5, Gošar Frank 5, Pleschnitschnig Jakob 5, Goliat Rudolf 5, Zander Valentin 5.

Ponosna sem

na svoje belo perilo.

Kdor hoče imeti enako snežno-belo perilo, mora uporabljati samo najboljša pralna sredstva. Tako sredstvo pa je samo „Gazela“-milo.

GAZELA MILO

Picej Franc 3, Gregorin Frank 5, Tratinik Josef 5, Vodnik Martin 5, Rataj Martin 5, Miggič Valentin 5, Saveršnik Jožef 5, Silar Ferdo 5, Belej Oswald 5, Prosen Luka 5, Podmenik Ignac 5, Terdina Matija 5, Weroušek Luka 5, Svab Mirko 5, Prosen Jožef 5, Kollar Tomaž 5, Dretnik Ivan 5, Abesner Vinko 5, Messner Franc 3, Čegornik Filip 3, Kusmann Štefan 3, Tischen Gusti 2, Sirk Franc 5, Hočnik F. I., Prosen Josef II. 5, Kušnič I., Krantberger 1.50, Svab Fr. 1.50, Jurač M. 2, Avsuec A. 2, Praznik Josef 2, Siverat Josef 1, Mastek Karl 5. Skupaj 206.

Na nabiralno polo šte. 11 nabral s. Černe Franc, Stožice 58 od sledečih sodrugov: Zorman Andrej Din 10, Kunstel Franc 5, Belič Andrej 5, Ropret Andrej 10, Beseničar Francel 5, Janželj Franc 5, Buh Matej 4, Rode Ivan 5, Anžič Herman 2, Černe Franc 10, Bernad Jakob 20, Aceto Franc 5, Zadnikar Martin 4, Civha Andrej 5, Eržen Ivan 1, Žigan Jožef 10, Stanko Milan 5, Prestenjaka August 6, Zidar Franc 5, Dolničar Andrej 2, Lužnik Ivan 2, Smole Franc 3, Jevrič Jože 2, Nakarst Tomaž 1, Lenarčič Janko 5, Klemene Franc 8, Belič Franc 3, Šerjak Anton 5, Zakelj

Jakob 4, Žagar Filip 2, Glavič Franc 2, Nerčed Ludvik 3, Breskvar Rudolf 2, Češnovar Lovrene 5, Hočevan Damjan 5, Fabjančič Joško 5. Skupaj Din 181. — Nadalje so darovali: s. Ropret ob moji 30 letnici poroke Din 25, s. Mlinar Filip, nabral na blok št. 184 32, s. Knific Alojz 50, R. K. Ljubljana 7, 10, D. Š. Ljubljana 7, 100, V. V. Ljubljana 7, 100, A. D. Ljubljana 7, 10, P. F. Ljubljana 7, 15, Dr. K. Ljubljana 100, Dr. J. Ljubljana 50, G. J. Ljubljana 10, B. J. Ljubljana 10, T. J. Ljubljana 10, K. P. Ljubljana 30, K. I. Ljubljana 20, G. R. Ljubljana 7, 10, S. Fr. Ljubljana 7, 100,

J. Š. Ljubljana 7, 20. — Skupaj Din 16.655.90.

Sodrug Baraga Ivan, Brežice, nabral na nabiralno polo št. 2 med sledečimi sodrugimi: Baraga Ivan Din 10, Warletz Fran 40, Setine Franc, 5, Kopl Albert 10; Bolha Rudolf, Šoštanj, nabral na blok št. 41: Tomč Jože Din 10. Nadalje so darovali: S. Fr. 100 Din, R. K. 10, dr. M. K. 100, B. J. 10, B. F. 15, G. J. 10, J. Š. 10 Din. Skupaj Din 17.006.40.

Izdajatelj: Oblastni odbor SSSJ za Slovenijo.

Odgovorni urednik: Franco Svetek. Tisk J. Blasnika nasled. v Ljubljani.

Kar ne veš vprašaj

Univerzalni informativni
Biro

„ARGUS“

Kmez Mihailova ulica 35
Telefon 6-25.

BEograd

(Pasaž Akademije Nauka.)

Kupujte

VINOCET-KIS

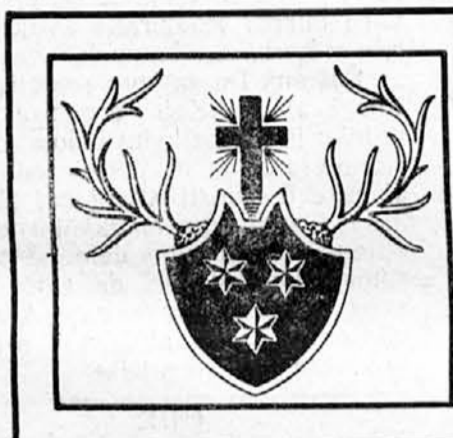
Dobite ga v vseh prodajalnah
Konzumnega društva za
Slovenijo.

Ugodna zavarovanja za življenje in za smrt
in razna druga zavarovanja prevzame

Jugoslovanska zavarovalna banka

„SLAVIJA“ v Ljubljani.

„Hubertus-milo“ nadkriljuje v kakovosti vse dosedanje proizvode in ga dobavlja pod konkurenčnimi cenami pod znamko:

Hubertus
milo
Celje

CELJSKA MILARNA, d. z o. z. v Celju

Obvestilo. Cenjeno občinstvo vljudno obveščam, da sem z 1. avg. prevzel 14 let obstoječo urarsko obrt v Florjanski ulici št. 31. (preje Korošec). Izvrševal bodem vsa urarska dela natančno, točno in po nizkih cenah. V zalogi imam raznovrstne ure, verižice, uhane itd. Prosim cenjenega zaupanja. DUŠAN MARINKO, urar.

„Zora“ sveče,
„Zora“ pralni prašek,
„Zora“ nočne lučice dobiva se v vseh trgovinah konzumnega društva.

SIEGEL & DRUG

d. z o. z.

tkalnica platnenega in bombažnega blaga

Ljubljana, Dunajska ces. 31

Svitavy
(Č. S. R.)

Wien
(Nem. Avstr.)

VABILO
na

krajevne občne zборе
ki se vršijo

za prodajalno Loke, dne 27. avgusta 1925. ob 4. pop. v dvorani „Zadružnega doma“ na Lokah. Za prodajalno v Zagorju, dne 28. avg. 1925. ob 4. uri pop. v poslopju „Konzumnega društva“ v Zagorju št. 99. Za prodajalno Velenje, dne 2. sept. 1925. ob 6. uri pop. v poslopju „Konzumnega društva“. Ako bi kateri občni zbor ob 4. uri ne bil sklepčen, se vrši 1 uro pozneje, ki je sklepčen pri vsakem številu.

DNEVNI RED NA VSEH TREH ZBORIH:

- 1.) Računska poročila za leto 1924/25.
- 2.) Volitev krajevnih odborov in delegatov za glavni občni zbor.
- 3.) Razni predlogi za glavni občni zbor.

Glavni občni zbor se vrši dne 27. septembra 1925. ob 2. popoldne v pisarni „Konzumnega društva“ v Zagorju št. 99.

Delegati, ki bodo izvoljeni na krajevnih občnih zborih, dobe pismena povabila z dnevnim redom.

Zagorje, dne 8. avgusta 1925.

Splošno konzumno društvo „Posavje“
r. z. z o. z.

V ZAGORJU.